

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Fru Anne Baastrup spørger, om det er rimeligt, at mennesker, der flygter internt i EU, ikke kan betragtes som asylanter. Dertil vil jeg godt sige, at jeg har svært ved at kombinere den fri bevægelighed for arbejdskraften og den fri bevægelighed for personer i EU med, at de skulle kunne søge ind i et naboland og påberåbe sig asyl, når de har begået ganske alvorlige forbrydelser, sådan som vi har set det med modstandsbevægelsen i Spanien.

Hr. Keld Albrechtsen spørger om, hvordan konflikten skal løses, og henviser til en dom, der skulle være afsagt i Spanien. Jeg vil godt sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg ikke kan kommentere den dom, for jeg har ikke læst den, og jeg er ikke bekendt med forudsætningerne og grundlaget for, at den er afsagt.

Hr. Thulesen Dahl påstår, at Schengen er lavet, for at Danmark kan afgive suveræniteten inden for det politimæssige samarbejde. Til det vil jeg sige, at man godt nok kan tilskrive Danmark stor indflydelse inden for EU, men så meget indflydelse har vi altså heller ikke.

Schengensamarbejdet er lavet for bl.a. at effektivisere kriminalitetsbekæmpelsen inden for EU, sådan som også justitsministeren redegjorde for. Det er vigtigt, at vi har et politisamarbejde, og det er vigtigt, at vi kan udveksle oplysninger med politi i andre lande, selvfølgelig uden at de behøver at komme her, for det er kun på den måde, vi kan få ram på de forbrydere, der handler over grænserne, f.eks. med narkotika, med børneprostitution og på en række andre områder.

Jeg vil godt sige, at jeg simpelt hen ikke forstår hr. Søren Søndergaard. Jeg forstod det nærmest sådan, at det, hr. Søren Søndergaard spurgte om, var, om vi i Danmark skulle kunne tilsidesætte en dom afsagt i et andet EU-land ved en domstol efter almindelige procesretlige garantier og sige, at den, der er dømt som forbryder dér, skal have lov til at flygte til Danmark og søge om asyl i Danmark. Det mener jeg bestemt ikke at vi kan gøre, og det mener jeg slet ikke at EU-samarbejdet skal bruges til.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil for det første gerne sige, at for Venstre er det glædeligt, at debatten forud for folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten nu kan koncentreres om politik frem for jura. Det siger jeg på baggrund af den dom, der er faldet i

Højesteret her for en uges tid siden, hvor det netop blev slået fast, at det, som skiftende regeringer og et stort flertal i Folketinget har sagt, nemlig at EU i enhver henseende er i overensstemmelse med grundloven, er korrekt. Så jeg imødeser faktisk en mere politisk debat.

Jeg har egentlig været lidt ked af starten på debatten her i dag, for jeg synes igen, at der er en tendens til, at modstanderne vil diskutere ligegyldige detaljer i stedet for at koncentrere sig om det, der er det centrale i vort EU-medlemskab og i EU's eksistens, nemlig det overordnede politiske samarbejde, der rækker over grænserne.

Det er da heldigvis det sidste, som forespørgslen vedrører, og jeg vil da godt starte med at sige, at der ikke for os at se er nogen tvivl om, at det danske forbehold på det retlige område står fast efter Amsterdam. Ja, man kan endda sige, at desværre står det endnu mere fast, end det gjorde før, for det er jo blevet sådan, at med de andre landes videre skridt på det retlige område både på flygtninge- og asylområdet og på politiområdet har det danske forbehold fået langt større negative konsekvenser for Danmark, end det havde før Amsterdam.

Det er nemlig blevet sådan, som ministeren allerede har redegjort for, at Danmark ikke længere er med i beslutningsprocessen på de nævnte områder. Vi har mulighed for at tilslutte os de andre, men vi får ikke indflydelse på de nye samarbejdsområder på det retlige område. Det er en af grundene til, at Venstre gerne vil have forbeholdet væk så hurtigt som muligt, men naturligvis efter en ny dansk folkeafstemning. Det er kun os selv, der kan afgøre, om vi vil af med det forbehold.

Selv om Danmark på et senere tidspunkt opgiver sit forbehold på det retlige område, synes jeg også, det er vigtigt, at vi i dag understreger, at de fælles politikker skal vedtages i enstemmighed. Det er også noget, hr. Keld Albrechtsen har glemt, når han diskuterer denne sag og forsøger at skræmme folk. Der er tale om enstemmighed på det retlige område, og derfor er der ikke nogen risiko for det, som nogle taler om, nemlig en glidebaneeffekt, hvor Danmark bliver tvunget til at åbne grænserne for flygtninge. Det passer simpelt hen ikke. Vi vil også efter Amsterdam have hånd i hanke med flygtninge- og indvandrerpolitikken, og det synes jeg er vigtigt at vi fastslår her i dag.